V évfolyam 1912. március hó 23. 9. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egésszévre 10 K
Fél évre 5 K
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Kirámulás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hajnalnak szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontosi Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szával van megjelölve. Szivesskedjék mindig kaisrosaltan
HATSCHEK FÉLE
ETERNIT-palát kérni.
Magyarországi képpel:
ETERNIT MŰVEK : Hajnalnak Lajos
Budapest, VI. Andrássy-ut 33. szám.

Az összetartás sikere.

Igen sokszor rossz véleményünk van a magyar népünk értelmi szinvonala felől. Akiknek rossz véleményük van, azok nem ismerik se a német, se a francia parasztot. Bátran lehet mondani, hogy népünk sokkal intelligensebb, mint ennek a két kulturnemzetnek a fia. Legyen azért jelszavunk: Ne bántsd a kisgazdát! Ne bántsa senki a kisgazdát. Ne vádolja meg senki, hogy a haladásnak nem barátja, hogy az iránt nincs érzéke. Igen szép beszédes példák vannak arra, hogy a mezőgazdasági munkások és a kisgazdák a maguk kis társulatával, a szövetkezeteik, köreikkel nagy sikerre vittek egyes okos kezdéseket a maguk és községük jóvoltát szolgálták vele.

Ennek az összetartásnak, ennek a jóravaló iparkodásnak egy pár beszédes sikerét irjuk itt le.

Messze az ország szivétől a székely erdős hegyek zárt völgyében van egy község: Felsőcsernátony. A multból arról volt hires, hogy a régi magyar irodalomnak egy örökhires tagja, Bod Péter itt született. Ujabban a község szövetkezetei és az ezekkel elért sikerek révén tette hiressé a nevét. Van minta méhese, minta gazdasága, gépbeszerző szövetkezete.

Gépszine telve gépekkel. Rendes körhelyiséget tart fenn, hol 20 napi és szakujság tesz tanuságot a haladásról. Felszinen tartja a gabona, gyümölcsértékesitő, fogyasztási szövetkezet eszméjét és a székelység legégetőbb sebét: a legelőkérdést, megoldani igyekszik. Népháza most épült fel.

Mezőgyán biharmegyei községben alig lakik kétezer lélek. De ez a 2000 ember, mint két testvér összetart. Kibérelték a 634 holdas Kása pusztát, amelynek fennálló forgalma immár 20000 K. A pénztárnok és könyvelő, ketten mindössze 80 korona fizetést kapnak. Aki ebben a haszonleső korban ezt nem mondja önzetlenségnek, az nem tudja megbecsülni a közjó érdekében való lelkes munkát.

Buj községe Szabolcsban van. Biz ez a község igen siralmas helyzetben volt néhány év előtt. Uzsorások karmaiban nyögtek a gazdák. Ma a lakos-

Képek a szabadságharcból.

Március 15-diki alkalmából irta Farkas Emőd.

A csodaágyu.

Mikor a honvédek vac ezut táborozta, Bernátsky Antal köztüzér hazafutott s édesanyja jól tartotta kedvenc ételével: turósgombóccal.

Pukkadásig jóllakott, amit nem tudott bekebelezni, azt papirosba gyömöszölve, elrejtette az ágyucsőbe.

Egy óra mulva ágyuszemle volt. Az ütegparancsnok le s felhajlitotta az ágyucsöveket s belenézett, hogy nem rozsdások-e?

Amint Bernátsky ágyujához ért s lefelé forditotta a csövét, abból egy halom turósgombóc potyogott ki.

Az ütegparancsnok elbámult. Bernátsky meg kétült-zavarban.

— Miféle csodaágyu ez? — kérdezte aztán.

— Ideiglenesen éléskamarának rendeztem be, — mondta Bernátsky bátorságot kapva.

— No szép tüzér, aki turósgombóccal akar lövöldözni az ellenségre.

— Ezzel én csak magamba akarok lövöldözni, az ellenségnek jobb a vasgombóc.

Az ütegparancsnok mosolygott s tovább ment, Bernátsky pedig felszedegette a porból a gombócokat, megtörülgette s ismét eldugta a furcsa éléskamrába.

A makói hősök.

Az aradi véres utcai harcban, mikor a honvédeket első izben kiszoritották a városból, a 29. zászlóalj három közvitéze, Bombiák János és két makói földije elrejtőzött a Tököly-ház udvarán.

— Felnyársolnak itt bennetoket a rácok; — mondta az egyik közvitéz.

— Ne félj tőle, csinálok én közötök olyan ribbillió, hogy mire észre térnek, már mi ugron-berken tul leszünk! — felelte Bombiák.

Azzal a kerítéshez támaszkodtak s a résen át figyeltek.

Egyszerre dobpergést hallanak s a hirhedt Joanovics Mihály őrnagy alakja tünik fel [illegible] karddal vezette zászlóalját a Tököly-ház felé.

Bombiák célba vette Joanovicsot s ledurrantotta.

A szerbek ijedten álltak meg, mire a másik két honvéd is rájuk tüzelt.

A szerbek összevették a lobbanás fényét s rémes orditással törtek be a Tököly-ház udvarára.

— Utánam, bajtársak! — kiáltotta a hős Bombiák s áttugrott a kerítésen.

Társai követték s csatlakoztak Asztalos őrnagy csapatához, mely ép akkor indult a város visszafoglalására.

„Még éjjel se hagyunk nyugodni!"

Egy Kossuth-huszárcsapat éjféli után érkezett Torda városába s jelentkezni akart báró Kemény Farkas őrnagynál.

ság helybeli hitelszövetkezetének betéte 150000 korona. Boltjában, mely a maga házában van, a maga husát, a maga zsirját, maga vetőmagját árulja. Ahol összesen 57 lakóház van, az ugyancsak Öklöm falu. Ilyen Uszor község Pozsonyban. De amilyen kicsiny a falu, olyan derék a népe. Van népháza, benne gazdakör, háziipar foglalkoztató műhely, fogyasztási szövetkezet, népkönyvtár, meg a szegényeknek — menedéket adó szobája. Mindezeknek okos kezdeményezője Sweiger Etelka tanitónő volt.

A példát adó községek közé soroljuk Szabadbárándot, hol a kisgazdák és munkások köre megszervezte a gépbeszerző, a tejszövetkezet, a munkások rokkant és nyugdijegyletét. Szövetkezetének forgalma a félmillió koronát jóval meghaladja.

Somogymarczali élelmes népe viszont a legelőföldjavitás komoly és évekre terjedő munkájával, a jobb legelő tehenek elterjesztésével, az állattartás jövödelmező tételére tette nevét ismertté.

A nagybelicsi munkások és kisgazdák rákaptak a mezőgazdasági háziiparra és hogy anyag hiányában télente ne kényszerüljenek kezüket összetenni, berendezkedtek nemes füzvessző termelésre. A mezőgazdálkodás oly nagyfoku, hogy ma már a kisgazdák 3000 métermázsa műtrágyát vesznek. De azt se veszik és szórják el Hübele Balázs módjára, hanem kisérleti telepükön kipróbálták, mit érdemes, hogyan érdemes; mi a haszna, mennyi a haszna?

Ilyen a mi népünk. De vezetőkre, — arra igazán sokfelé szükségünk van.

Községeink és a közegészség.

V.

Ha az ember életében a szappan és vizhasználat mennyiség fokának a mutatója, a községek életében a müveltség fokának a mutatója a köztisztaság és kifejezője a középületek állapota, kü önösen az iskolaépület.

A köztisztaság két irányban terjed ki: *óvatosságból és védekezésből.* Az óvatosság állandó készenlétben tartja az embert és azon iparkodik, hogy ne legyen soha kedve a »tót«-nak szállást verni nálunk. A védekezés pedig arra való, hogy a megjelent bajt ne hagyjuk gyökeret verni köztünk. Olyan eljárás ez, mint pl. mikor a magtárból a megjelent zsizsikhadat akarják kitessékelni. Hogy teszik ezt? A magtár állandó tisztitásával és a gabona lapátolásával.

Csakhogy nálunk hogy történik? Ugy, hogy a köztisztaságnak óvatosságból es védekezésből való keresztülvitelét akkor akarjuk megtenni, amikor már a bajokat *támadni* kellett volna. Szóval: amikor már késő.

Akkor meszeljük a hidast, amikor már megdöglött az ártán. Eső után kapunk ránk köpönyeget.

A bajt megelőző eljárás tudniillik százszorta könnyebb. Százszorta könnyebb óvatosságból és védekezésből a tisztaságot keresztülvinni, mint a bajokat támadni. Miért? Mert minden bajjal szemben csak egyféle a tisztaság, de valahány alakban jelenik meg a baj, annyiféle lesz a támadás. A tisztaság keresztülvitelére tehát elég az iskolázott értelmesség, a támadás már mindig szakember dolga. Mig az óvatosságból és védekezésből keresztül hajtandó intézkedésekben minden község vezető értelmisége elég lehet, addig a bajok támadásában mindig csak orvos vagy orvosok működhetnek sikerrel.

Ámde óvatosságból való tisztaságról általában szó alig is lehet, a védekezésből való tisztaság pedig hasonlatos ahhoz az eljáráshoz, mikor valaki valami amulettet akaszt a nyakába, hogy az most már minden ellen megvédi. Községeink eme eljárása hasonló a faluši ama eljáráshoz, mikor a szoba büdös levegőjét almahéj, kenyérhéj, cukor égetéssel akarják jóvá tenni, füstöléssel javitani.

A támadó eljárás is hasonló a kuruzsláshoz. A legtöbbször szemfényvesztésre való, hogy csak a cime legyen meg a dolognak. És a legokosabb dolog is, a legjobb utasitás, rendelet is csak arra való lesz, hogy éppen az ellenkezőjét tegyék meg. Igy nem csoda, ha általánosan elterjedt nézet, hogy: nem árt a parasztnak a menykü sem.

Jellemző közegészségünk állapotára általában a következő megtörtént eset.

Az egyik község egy lakója harmadnapos hideglelésben feküdt. Már annyira elgyengült, hogy a lábán sem tudott járni, de orvost nem hivtak még sem.

Véletlen a faluba vetődik egy koldusasszony. »Adószedés« végett odakeveredik a hideglelős ember házához s ott kölcsönös jó sopánkodás után megérti a koldusasszony, hogy hideglelős van a háznál. Erre rögtön kinyilatkoztatja, hogy ő ahhoz ért, ő megtudja gyógyitani. Igérnek neki rögtön hetethavat, fizetést, csak gyógyitsa meg. És az asszony a leggyakorlottabb műértéssel hozzáfog az »orvosság« elkészitéséhez. Megfogja a a hideglelősék macskáját, megmosa az ülőfeját, tesz a mosadékba tyukpiszkot és egyéb állati szennyet, végül kever bele emberi vizeletet és ezt itatják meg a beteggel, aki persze ennek a disznóságos keveréknek az eredetéről mit sem tud.

És a koldusasszony »működéséért« 10 koronát kért és vágott zsebre!

Hát a beteg, a hideglelős? Szerencsére *mégis* meggyógyult.

És ez az eset nem mese. Ma is él jó egészségben a »hőse«. Maga beszéli el a később megtudott dolgot.

A községek ép igy állnak a közegészségügyével szemben.

Lássunk csak egy-két példát.

A tudomány kideritette, hogy a legtöbb veszedelemnek maga az ember az elhordója, a szétterjesztője. Igy például az ember köpése lehet nagyon sok baj terjesztője. Mikor aztán kiadták a köpési tilalmat rendeletben: csak annál fényesebbeket köpték az atyafiak. Kideritette a tudomány, hogy az emberi ürülék szintén veszedelmes terjesztője lehet, ha porral keveredik, számtalan betegségnek. Elrendelték a kötelező árnyékszék állitást. Ez történt 1893-ban, illetve 1894-ben. Föl is állitották a holmi rossz ferslagokból, ládákból, mikből megszerkesztett árnyékszékeket, mert »muszáj« volt, de csak azért, hogy melléje is lehessen kuporodni. Rája ugyan ma is alig jár valaki. Sőt mivel senki sem őrzi ellen, lassan össze is dől és uj nem látja a helyét.

A magyarság még ma is bizonyos lenézéssel, kicsinyléssel tekint zsidóra, németre. Pedig mindegyiktől sokat, nagyon sokat tanulhatna.

A zsidó például évezredeken keresztül már soha nem ül asztalhoz mosatlan kézzel. Amely községben 10—20 zsidó család együtt van: ott a legelső teendőjük egy fürdőnek a megépitése.

Az a német pedig, akiről a magyar csak annyi »jót« tud mondani, hogy »mégis huncut«, olyan minta gazdálkodást és a gazdálkodás terén olyan haladást tudott előmutatni, hogy ebben is bátran tanulhat tőle a »paraszti« sorsot kedvelő magyar, nem is számitva az egészségügyet.

Ez a német meghóditott a viztől, mocsártól, terméketlenségtől megvert olyan területeket amelynek a magyar fele sem szagolt. Ez a német valoságos hősiességgel nézett szembe a halállal, mikor letelepedett egy-egy helyre. Olyan helyeken vert tanyát, ahol álló 50—60 esztendőn keresztül tizedelte a gyilkos mocsártól, egészségtelen talajtól származó nyavalya. Volt olyan év, hogy a község lakosságának majd a fele pusztult bele. S ma? Teremtett olyan közegészségi viszonyokat, hogy messze mögötte marad bármelyik magyar falu.

Utas.

A kapu zárva volt, de a huszár könnyen feltalálja magát. Megkocogatták az őrnagy ablakát. Nagysokára kinyilt és hálóköntösben egy álmos fej kandikált ki rajta.

— Mit akarnak? — szólt rá mérgesen a huszárokra.

— Csak jöttünk [illegible], őrnagy ur, megérkeztünk.

— Ó, hogy még éjjel se hagynak nyugodni — kesergett a báró.

— Nem bizony, őrnagy ur, — felelte egy Csató nevü vig huszár, — mert katonák vagyunk.

A báró mitsem szólt, csak nagy mérgesen becsapta az ablakot az orruk előtt.

— No ez is jobb lett volna kisasszonynak, mint katonának! — morogták a huszárok.

Hanem a kényelmes mágnásból csakhamar igazi csataoroszlán lett s főleg neki köszönheti a nemzet, hogy Bem apó a piski-i hidat elfoglalta.

Csak utánam fiaim!

Mikor Branyiszkónál a 34. tót zászlóalj csatarendbe állott, Guyon eléjük lovagolt és igy szólt:

— Elöl dupla lénung, hátul kartács!

Erdősi Józe a hős vitéz tábori pap pedig a rohamjelre feltartotta a keresztet s tótul igy kiáltott:

— Csak utánam fiaim!

És a felelkesült zászlóalj oroszlánként rohant előre.

A győzelem után hozzájuk lovagolt Guyon, nagyon megdicsérte őket s ezzel végezte beszédét:

— Két hónapra dupla lénung!

Egy jókedvü huszártiszt erre Guyonhoz fordult:

— Hát a páter mit kap?

— Lelki feloldozást! — mondta mosolyogva Guyon.

Eladó

3 pedálos szép, fekete pianinó.

Cim a kiadóhivatalban.

Az én ügyem.

Kis városban szeretnek mindenről beszélni, azért van itt melegágya a pletykának. Ezzel nehezen végez az ember, mert biz az -- végnélküli.

Mindenféle mende-monda kering most, ennek akarom a szárnyát szegni.

Egy tárgyalás alatt levő ügyről tapintatlanság volna részemről véleményt kockáztatni, pláne mikor rólam is szó van.

Egyik ezt mondta, a másik azt mondta. A saját reputációm érdekében szükségesnek tartom tiltakozni az ellen, amit nekem imputálnak.

Tagadom, hogy én bárhol is mondtam volna, mintha én Hirschler Sándor jánosházai lakóst kiutasitottam volna a lakásomból, mivel odatolakodott.

Tagadom, hogy ugy nyilatkoztam volna róla — szegény igy is — ugy is.

Ily istentelenséget rólam nem szabad feltételezni.

De az ügyre vonatkozó némely részére felkértem dr. Kovács Imre ügyvéd urat nyilatkozattételre:

Hirschler Sándor az előszobában (dr. Martonnál) a következő kijelentést tette volna: 1) »Urak nem ily feleletet szoktak adni« erre vonatkozólag én kijelentem, hogy nem hallottam, mert nem oly magas hangon mondhatta, mint ahogy ugyanakkor beszélgettünk. Ugyanakkor engem dr. Marton ur leülésre és a szobába való bejövésre tessékelt volna.

Ő indulóban volt, félig háttal fordulva 2) »Abszolute nincs szándékomban az intelligenciát illetőleg hozzája hasonlitani magam« ezt sem hallottam, határozottan nem emlékszem reá, hogy ezt a megjegyzést használta-e? Arra sem, hogy ez vagy más ily értelmü megjegyzés Hirschler ajkáról elhangzott volna. Jánosháza, 1912. március 20.

Dr. Kovács Imre.

Ezen nyilatkozatot, amely cáfolat is, felterjesztettem a parancsnoksághoz. Az természetes, hogy szó nélkül nem hagytam volna, de kommentárt nem füzök hozzá.

Jánosháza, 1912. március 21.

Dr. Marton Adolf.

Heti krónika.

A püspök bérmáló körutja. Mikes János gróf megyéspüspök a tavasszal megkezdi az egyházmegye területén a bérmálás szentségének kiosztását. A tavaszi bérmaut tervezete most jelent meg püspöki körlevélben. E megállapitások szerint április 15-én Kőszegen s 22-én a zalaegerszegi plébániákban fogja a bérmálást eszközölni. Mindkét helyen előtte való napon — az első áldozóknak fogja kiosztani az Oltáriszentséget. Május folyamán a jánosházai, kemenesaljai és sárvári esperesi kerületek következő plébániáiban — és pedig minden plébánia hiveinek külön-külön — szándékozik a bérmálás szentségét kiosztani. Jánosháza, Karakó, Zalaerdőd, Hosszupereszteg, Egyházashetye, Káld, Vásárosmiske, Gérce, Nyőgér, Alsóság, Izsákfa, Nagysitke, Kemenesmihályfa Ostffyasszonyfa, Kemeneshőgyész, Kemenesszentpéter, Pápóc, Kenyeri, Vámoscsalád, Nick, Felsőpaty, Sárvár, Pecöl és Csénye. Május hó 24-én Czelldömölkön bérmál a főpásztor, aki előtte való napon ott részt vesz az eucharisztikus gyülésen. Ezenkivül a nyári hónapok egy-egy vasárnapján az ikervári, répceszentgyörgyi, ölbői, meszleni, nemesbődi, felsőszilvágyi, salfai, nagypösei, tömördi plébániákban, összel pedig a szentgotthárdi és németujvári esperesi kerületekben szándékozik még a bérmálás szentségét kiszolgáltatni.

Közgyülés. Folyó hó 29-én tartotta a Jánosházai evang. gyülekezet számadó közgyülését, mely alkalommal jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki mindazoknak, kik az uj iskolájának felépitési költségeihez adományukkal hozzájárultak s lehetővé tették, hogy e kis gyülekezet eggyel szaporithatta a magyar kultura hajlékait. Fogadják a nemes szivü adakozók ezuton is hálás köszönetünket s ne feledjék el, hogy a jókedvü adakozót szereti az Isten. Jánosháza, 1912. március 14-én. Szakáll János tanitó, iskolaszéki jegyző.

Helyreigazitás. Özv. Beer Józsefné annak a kijelentésére kér fel bennünket, hogy az ő korcsmája hires volt a tisztaságról és példás rendről. Azon hir beküldője rosszakarója és ellene megteszi a feljelentést.

Hazafias ünnepély. A jánosházai »Polgári Kör« a már jelzett hazafias ünnepélyt 16-án szombat este tartotta meg. Dacára annak, hogy a szereplők egymásután visszaléptek, mégis meglehetősen sikerült. A programm csak 3 számból állott: az ünnepi beszédet Király János mondotta; a Nemzeti dalt Szakál János szavalta el; szép elbeszéléssel Kovács Imre dr. gyönyörködtette a hallgatóságot. Majd mulatság következett, mely hajnali órákig tartott a lehető legjobb hangulatban. Nem lehet dicsérőleg nyilatkozni arról, hogy egy tag miatt egy tag agitálására a Társaskör tüntetőlen ellenmulatságot rendezett, melyen március indusáról szó sem volt. Igy tesznek egy hazafias ünnepélyt hétköznapivá csupa irigységből.

Válaszul a következő sorokat kaptuk: Tekintetes Szerkesztő ur! Kérjük becses lapjában e sorainknak helyt adni. Meglepődve olvastuk Király János urnak a »Jánosháza és Vidéke« 1912. március 16 án megjelent számában »Alakitsunk sportegyletet« cimü cikkét. Ebből azt látjuk, hogy Király János ur eddig még nem szerzett tudomást a »Jánosházai Football Club« létezéséről és ezért csak most penditi meg Jánosházán egy sportegylet alapitásának eszméjét. Pedig már Jánosházán négy éve van sportegylet és már 100 korona tőkével is rendelkezik. Tehát nem kivánhatja senki, hogy az egyesület feloszoljék s az uj sportegyletbe olvadjon. Sőt joggal elvárhatjuk, hogy a Football Clubba fognak belépni. A Football Club hajlandó lenne egy külön osztályt létesiteni a szeniorok részére is, vagy pedig a vezetést nekik, mint idősebbeknek átadni. Kérjük tehát őket, különösen Király János urat, álljanak el szándékuktól, mert a Club anyagi áldozatot nem kimélve oly programmot állitott össze, melyhez az ő segitségük is szükséges. Hogy csak a főbb pontokat emlitsem: vivás, tenisz, [illegible] eddig üzött sportágaknak fejlesztése. Hogy tehát az ifjuság nem fogja a meglevő erőket szétosztani, azt joggal elvárhatja a »Jánosházai Football Club«. Abban pedig csalódnak a leendő spertegylet alapitói, ha azt hiszik, hogy »az örökké mozgó diákság« az ő egyletükbe lépjen, hisz nekik már van egy! Nem szabad két részre oszlani, mert Jánosházán két sportegylet nem existálhat, hanem egyesült erővel felvirágoztathatunk egy nagy sportegyletet a »Jánosházai Football Club«-ot. A tekintetes szerkesztő ur fogadja köszönetünket a közlésért. Szombathely, 1912. március 20-án. *A Jánosházai Football Club elnöksége.*

Tűz Kissomlyón. Kedden este Bödecs János tulajdonát képező szalmakazal meggyuladt s elégett. A csendőrség nyomoz ez ügyben.

Csendháborítás. Pálfi és öt társa folyó hó 19-én az egyik korcsmában közbotrányt okoztak, miért a csendőrség feljelentette őket. Az atyafiak kissomlyói lakosok voltak.

Országos vásár. A József napi országos vásárt f. hó 19-én tartották meg Jánosházán. Tekintettel az előző napi rossz időre, mégis igen forgalmas és népes volt.

Halálos szerencsétlenség. Szombaton Káldra ment kocsin Jakab József jánosházai lakos vendégeket látogatni. Estefelé indult haza. Kissomlyón véletlenül vagy miként azt ma sem tudni, leesett a kocsiról, de oly szerencsétlenül, hogy a kerékbe jutott s ugy vonszolta a ló egész hazáig. A szerencsétlen folyton kiabált segélyért, nem jött utas eléje, sőt Jánosháza közepéig is vonszolta, mig figyelmesek lettek a jajveszékelésre. Az uton, a szó szoros értelemben véve, a bal térd belső bütyke, a jobb karján a könyök teljesen elvásott. Lehorcsolta a jobb oldalon a bőrt, a máj is látható volt. A gondos orvosi kezelés dacára harmadnapra meghalt.

Vásári tolvajok. Steinhugler Móric és két társa a Jánosházán megtartott országos vásárra akartak menni, hogy a tolvajlási mesterségüket folytassák. Az éber csendőrség azonban elfogta őket és a czelldömölki járásbiróságí hivatalnak átadta őket.

Veszedelmes ütés. Koch Lajos jánosházai lakost folyó hó 14-én negyed 9 órakor ugy fülön ütötték, hogy halló képességét is elvesztette. A gyanu Tóth Mihályra irányul, akit a járásbiróságnál fel is jelentettek.

Ahol a tanitókat megbecsülik. Amint értesülünk, Vashosszufaluban ugy a tantermeket, valamint a tanitói lakásokat is a modern kor kivánalmainak megfelelően fogják átalakitani. Jánosházaiak példát vehetnének a vashosszufalusiaktól.

A szégyen miatt felakasztotta magát. Darabos János Kissomlyóról hétfőn bejött a a jánosházai vásárra kissé mulatni. Egyik vendéglőből a másikba ment, folyton zavart idézve elő, végre néhány legény elővette és jól elverték. Késő este haza érkezett a szülői házhoz Somlyóra, ahol az apja szemrehányással illette, látva az állapotát. A fiu erre boszuból kiment az utcára s beverte az apja házának az ablakait. »Várj te rossz fiu« mondta az apa — »veled a csendőrök bánnak el majd«. Befogta a lovát s Jánosházára jött csendőrökért. A csendőröknek nem volt vele dolga, mire kiérkeztek, az iskolaépület előtt egy gesztenyefára felakasztotta magát s meghalt.

Szurkálás jóbarátok közt. Vasárnap délután Polgár Gynla jómódu gazda Rigácson Salamon János és Szala Bélát kihivta a pincéjéhez borozgatni. — Estefelé járt az idő, de az illetők még fogyasztották a hegylevét. Beestéledett, mikor hazafelé indultak folyton hangoztatva, »mégis mozog a föld«. Csak Salamon János cáfolta ezt meg, mert a föld szilárdan állott, ő pedig elesett. — Polgár Gyula a barátjának segédkezésére lehajolt, hogy felemelje. Mikor felemelkedtek, akkor már Polgár meg volt szurva és összeesett.

Egy keresztury menyecske (ki mellesleg szólván, a falu kéreplője) beállt az orvoshoz s szörnyü szóbőséggel jellemzi baját és ecseteli az immár hónapok óta kiállott keserveket. Az orvos tehetetlenül áll és vár, mert nem jut kérdéshez. Végre elhagyja a türelme s rákiált a betegre: Mutassa a nyelvét, először látni akarom s csak aztán hallani.

Szerkesztői üzenetek.

H. J. A szerkesztőség tagjaitól üdvözlet. A hirdetés közzététele dijtalan.

Sz. T. L. Győr. A legszorgalmasabb munkatársnak hálás köszönet.

Sz. K. Keszthely. Fölhasználjuk.

N. P. Felsőiszkáz. Felsőiszkázon hallgatag ajakkal meddig ülsz még dalos pacsirtánk?

V. Helyben. Nem kaptuk kézhez azt a lapot, de mindenki tudja, hogy azon szavazás eredménye nem való. Arról kellett volna irni, hogy 12 vel szemben egy vitte el a győzelmi babért. Különben is már kiléptünk.

Gabona árak

1912. évi március hó 20-án:

Búza	10·70	10·80
Rozs	9·60	9·70
Árpa	9·50	9·65
Zab	9·50	—
Tengeri	10·50	—
Bükköny	10·60	—

Vásárkedv. gyenge. Hozatal lanyha.
Az árak 50 kg.-ként, korona értékben értendők.

Értesités!

Van szerencsém a nagyon tisztelt közönség tudomására hozni, hogy mint képesitett kőmüves mester elvállalok minden e szakmába vágó munkát. Továbbá elvállalok **cementkut épitést** és raktáron tartok többféle **cementlapokat** s minden e szakmába vágó munkát mérsékelt áron számitok.

Jánosháza, 1912. febr. 15.

Magamat a tisztelt közönség b. pártfogásába ajánlva maradok tisztelettel

Perendi Endre

képesitett kőmüves mester, cementlap és cementkut épitő.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Pigali féle házban.

Készit: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben.

Életnagyságu képeket brom, platin, pastell vagy olajfestéssel.

Kiváróan minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is akárnap és éjszaka.

Eladó sarokház.

Jánosházán, a Pásztor és Keresztutca sarkán egy ház, mely **üzlethelyiségnek** is alkalmas, amely áll: 3 szoba, 2 konyha, kamra és istállóból.

Értekezni lehet naponta a háztulajdonosnál

Németh Sándornál.

Üzlet áthelyezés.

A nagyérdemű közönség tudomására hozom, hogy

borbély- és fodrász üzletemet

április 26-án a Schretta-féle házba helyezem át. (A Korona-szálloda átellenében.) Uj üzlethelyiségem a mai kor igényeinek megfelelően lesz berendezve.

Nagy raktárt tartok az összes bel és külföldi piperecikkekből.

Hajkürözéssel és tyukszemvágással ezután is foglalkozom, kivánatra házhoz is megyek.

Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását, melyet iparkodni fogok kiérdemelni.

Jánosháza, 1912. február hó.

Nagy Lajos, borbély és fodrász.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Jánosházán, gr. Erdődy Sándor faraktárában (a Vár alatt)

1 m. cser-gyertyánfa hasáb 8 K 50 fillér.

1 m. tölgy hasáb 7 K 50 fillér.

A fa mindennap váltható a jánosházai erdőhivatalnál.

Urodalmi erdőhivatal.

ÉRTESITÉS.

Van szerencsénk a t. vevőközönség b. tudomására adni, hogy a jó hirnévnek örvendő **Rezner József**

ruhás és divatáru üzletét

1911. évi április hó 1-én átvettük és azt **Rezner József utódai Rotschild és Sebestyén cég alatt** tovább vezetjük.

Raktáron tartunk valódi angol, gyapju, Reichenbergi és Brünni férfi szöveteket, azonkivül női szövetekből a legutólsó divatuakat costüm és egyéb ruhákra valót. Kanavásznak, vásznak, valódi rumburger damastárukból valamint nap és esőernyők, harisnyák és diszekből óriási választék.

Kérjük a n. tisztelt vevőközönség bizalmát ránk is átruházni szivesked jenek, mi pedig azon leszünk, hogy b. bizalmukat kiérdemeljük.

Jánosháza, 1912. évi február hó.

Kiváló tisztelettel

Rotschild és Sebestyén.

Nyomatott Dinzgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.